

วิชุดา พรายขงค์ 2556: คำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรี: การศึกษาเชิงสังคม
และวัฒนธรรม ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย
ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์วิไลศักดิ์ กิ่งคำ,
Ph.D. 176 หน้า

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) วิเคราะห์ลักษณะคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรม
สมัยกรุงธนบุรี 2) วิเคราะห์คำยืมภาษาจีนที่สะท้อนสังคมและวัฒนธรรม ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรีจำนวน 21 เรื่อง การรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย
นี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 รวบรวมข้อมูลคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรี
จากวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรีจำนวน 21 เรื่อง ส่วนที่ 2 รวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์คำยืมภาษาจีน
ที่สะท้อนสังคมและวัฒนธรรมสมัยกรุงธนบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรม
ไมโครซอฟท์แอคเซส (Microsoft Word Access) เพื่อบันทึกข้อมูลคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรม
สมัยกรุงธนบุรี ทั้งนี้ในการบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยบันทึกบริบทในการศึกษาคำยืมภาษาจีนเชิงสังคม
และวัฒนธรรมด้วย ส่วนการศึกษาเรื่องที่มาจากคำยืม ผู้วิจัยนำคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัย
กรุงธนบุรีที่รวบรวมได้ไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของที่มาของคำยืมภาษาจีน และนำมาใช้
วิเคราะห์ที่มาของคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรี

ผลการวิจัยพบคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรีเป็นการยืมแบบทับศัพท์
จำนวน 25 คำ พบคำยืมภาษาจีน 8 หมวดคำ ดังนี้ 1) หมวดคำเรียกอาหาร 2) หมวดคำเรียก
เครื่องใช้ สิ่งประดิษฐ์ 3) หมวดคำเรียกศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ ประเพณี 4) หมวดคำเรียก
ตำแหน่ง 5) หมวดคำเรียกสถาปัตยกรรม 6) หมวดคำเรียกสถานที่ 7) หมวดคำเรียกธรรมชาติ
8) หมวดเบ็ดเตล็ด ซึ่งเป็นคำยืมที่มีที่มาจากภาษาจีน 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาจีน
กวางตุ้งและภาษาจีนฮกเกี้ยนซึ่งแต่ละคำมีความหมายและการใช้แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้นำคำยืม
ภาษาจีนที่พบมาศึกษาเชิงสังคมและวัฒนธรรม

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่าคำยืมภาษาจีนเป็นหมวดคำเรียกเครื่องใช้สิ่งประดิษฐ์มาก
ที่สุด จำนวน 6 คำ และเป็นการยืมอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมมากที่สุด จำนวน 18 คำ และคำยืม
ภาษาจีนที่พบเป็นคำยืมที่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋วมากที่สุด จำนวน 18 คำ